

Bruxelles, 17.12.2019
COM(2019) 650 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
EUROPEAN, COMITETUL REGIUNILOR ȘI BANCA EUROPEANĂ DE
INVESTIȚII**

Strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă

{SWD(2019) 444 final}

„Îmi doresc ca Europa să fie mai ambițioasă în ceea ce privește echitatea socială și prosperitatea, aspecte care reprezintă promisiunea fondatoare a Uniunii noastre.”

Ursula von der Leyen, 16 iulie 2019

INTRODUCERE

Creșterea economică nu este un scop în sine. Economia trebuie să funcționeze în serviciul cetățenilor și al planetei. Preocupările legate de climă și de mediu, progresul tehnologic și schimbările demografice sunt pe cale să transforme societățile noastre în profunzime. Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să reacționeze în prezent la aceste schimbări structurale prin intermediul unui nou model de creștere, care să respecte limitele resurselor noastre naturale și să asigure crearea de locuri de muncă și o prosperitate durabilă pentru viitor.

Economia europeană a reușit să iasă din perioada de gestionare a crizei financiare, care a durat ani de zile. Deși se înregistrează cel de al șaptelea an de creștere consecutivă, perspectivele externe și geopolitice se adumbresc, incertitudinea devine din ce în ce mai accentuată, iar Europa pare să intre într-o perioadă de creștere modestă și de inflație scăzută.

Pentru a rămâne competitivi în lumea de mâine și pentru a atinge obiectivul neutralității climatice a Europei, trebuie să începem încă de pe acum să răspundem provocărilor cu care se confruntă economia pe termen lung. Intrarea în funcție a unei noi Comisii Europene, ocazie cu care s-a prezentat un ambițios Pact ecologic european și s-au stabilit priorități pentru o economie în serviciul cetățenilor și o Europă pregătită pentru era digitală, reprezintă un moment propice unui nou început în direcția acestui model durabil și nou de creștere economică.

Această agendă economică trebuie să transforme Uniunea într-o economie durabilă, ajutând UE și statele sale membre să îndeplinească obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, conform angajamentelor pe care și le-au asumat. Agenda trebuie să impulsioneze și să însoțească dubla tranziție digitală și climatică, transformând economia noastră socială de piață astfel încât să ofere garanția că Europa își menține sistemul de protecție socială, care este unul dintre cele mai avansate din lume, și este un centru dinamic pentru inovare și nucleul unui spirit antreprenorial competitiv.

Pactul ecologic european este noua noastră strategie de creștere. Pactul înscrie durabilitatea – în toate înțeleșurile sale – și bunăstarea cetățenilor în centrul acțiunilor noastre. Pentru aceasta, trebuie reunite patru dimensiuni: mediul, productivitatea, stabilitatea și echitatea.

În centrul strategiei noastre de creștere economică se află patru dimensiuni complementare.

În primul rând, eforturile noastre ar trebui să se concentreze pe orientarea tranziției în direcția transformării Europei, până în 2050, într-un continent care ocrotește natura și este neutru din punctul de vedere al impactului asupra climei, garantând, totodată, că fiecare dintre noi poate profita de oportunitățile pe care le va oferi această transformare.

În al doilea rând, dezvoltarea de noi tehnologii și soluții durabile va permite Europei să facă parte din prima linie a creșterii economice viitoare și să devină lider mondial într-o lume din ce în ce mai digitalizată, inclusiv în domenii esențiale pentru suveranitatea sa tehnologică, cum ar fi securitatea cibernetică, inteligența artificială și 5G. Tehnologiile digitale sunt un factor esențial al Pactului ecologic european.

În al treilea rând, Europa trebuie să își finalizeze uniunea economică și monetară pentru a avea garanția că toate instrumentele economice sunt disponibile imediat în cazul unui șoc economic major cu efecte negative. Rolul internațional al monedei euro trebuie să fie consolidat, pentru ca Europa să-și întărească influența în lume și pe piețele mondiale și pentru ca moneda euro să contribuie la protejarea întreprinderilor, a consumatorilor și a guvernelor din UE împotriva evoluțiilor externe defavorabile. O uniune economică și monetară dinamică și rezilientă, edificată pe temelii solide asigurate de uniunea bancară și de uniunea piețelor de capital, este cel mai bun mijloc de a consolida stabilitatea financiară în Europa și, în felul acesta, rolul internațional al monedei euro.

În al patrulea rând, noua agendă economică trebuie să garanteze că tranziția este echitabilă și favorabilă incluziunii și acordă prioritate oamenilor. Aceasta trebuie să acorde o atenție deosebită regiunilor, industriilor și lucrătorilor care se vor confrunta cu cele mai mari dificultăți.

Această agendă se va concentra pe o strategie industrială cu temelii solide, ancorată în cadrul pieței unice, care să permită întreprinderilor noastre să inoveze și să dezvolte noi tehnologii, stimulând totodată circularitatea și creând noi piețe. Aceasta implică reorientarea politicii economice a Europei către un orizont de timp îndelungat, obiectivul urmărit fiind de a le oferi generațiilor mai tinere din întreaga Europă un viitor durabil și prosper. În toate politicile, trebuie să trecem de la o abordare cu caracter progresiv la o abordare sistemică, adoptând o mentalitate „la nivelul întregii administrații”. Acest proces va trebui să fie favorabil incluziunii și va trebui să fie elaborat împreună cu Parlamentul European, statele membre, partenerii sociali și părțile interesate. Obiectivele de dezvoltare durabilă se vor afla în centrul procesului de elaborare a politicilor și al acțiunii UE. În acest scop, semestrul european asigură un cadru consacrat pentru coordonarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă, necesar pentru a oferi îndrumări Uniunii și statelor sale membre pe parcursul acestor transformări, care au implicații la nivelul întregii economii. În prezenta strategie anuală privind creșterea durabilă, Comisia schițează prioritățile UE în materie de politici economice și de ocupare a forței de muncă. În cadrul acestei abordări, se pot crea sinergii, se pot avea în vedere soluții de compromis în ceea ce privește cele patru dimensiuni ale agendei de creștere economică și se pot prezenta soluții.

1. Perspectivele economice ale Europei

Economia europeană înregistrează cel de al șaptelea an consecutiv de creștere. Se preconizează că economia se va extinde în continuare în 2020 și 2021, chiar dacă perspectivele de creștere economică sunt mai puțin favorabile. Piețele forței de muncă își

mențin soliditatea, iar șomajul continuă să scadă, deși într-un ritm mai lent ⁽¹⁾. Situația finanțelor publice continuă să se îmbunătățească, sistemul nostru bancar este mai solid, iar bazele uniunii noastre economice și monetare sunt mai puternice. Cu toate acestea, investițiile și creșterea potențială înregistrează în continuare niveluri sub cele din perioada anterioară crizei. Se estimează că soldurile bugetelor publice se vor deteriora ușor în perioada 2019-2021 din cauza impactului creșterii mai reduse și a unei relative relaxări a politicilor fiscal-bugetare discreționare din anumite state membre, inclusiv ca urmare a unor politici fiscal-bugetare expansioniste aplicate în unele state membre.

Perspectivile economice pe termen scurt sunt umbrite de un mediu economic și geopolitic mult mai puțin favorabil și de un grad ridicat de incertitudine. Perspectivile creșterii economice la nivel mondial sunt fragile. Tensiunile comerciale din industria prelucrătoare și incertitudinea geopolitică au un impact negativ asupra deciziilor privind investițiile. O diminuare a intensității schimburilor comerciale, la care se adaugă nivelul scăzut al creșterii productivității, ar putea avea un impact de durată asupra poziției Europei într-o lume care este din ce în ce mai mult definită de rivalitățile dintre Statele Unite și China; acest lucru afectează îndeosebi industria prelucrătoare, care face față, pe deasupra, și unor schimbări structurale. Drept consecință, economia europeană pare să se îndrepte către o perioadă de creștere mai modestă și de inflație redusă. Se preconizează că produsul intern brut (PIB) al zonei euro va crește cu 1,1 % în 2019 și cu 1,2 % în 2020 și 2021. Pentru UE, în ansamblu, se prevede că PIB-ul va crește cu 1,4 % pe an în perioada 2019 - 2021.

Perspectivile economice pe termen mediu sunt afectate de îmbătrânirea populației, de încetinirea creșterii productivității și de impactul tot mai mare al degradării mediului. Se estimează că îmbătrânirea populației va conduce, până în 2024, la scăderea cu peste 3 %, comparativ cu nivelul actual, a forței de muncă din 11 state membre². Până în 2060, forța de muncă a UE va scădea cu 12 %. Această evoluție, la care se adaugă o tendință de încetinire accentuată a creșterii productivității înregistrată de câteva zeci de ani, exercită presiuni asupra potențialului de creștere al economiei și va pune la încercare finanțele publice în viitor. În plus, se prevede că impactul degradării mediului va afecta din ce în ce mai mult activitatea economică, ca urmare a frecvenței mai mari a condițiilor meteorologice extreme, a efectelor asupra sănătății umane și a scăderii fiabilității accesului la resursele materiale și la serviciile ecosistemice.

În condițiile în care perspectivele de viitor devin sumbre, Europa trebuie să elaboreze un nou model de creștere, capabil să ofere răspunsuri eficiente la provocările pe termen lung care transformă societatea. De asemenea, acest nou model va fi esențial pentru consacrarea rolului de lider politic și economic al Europei la nivel mondial. Acesta va stimula totodată creșterea potențială, ajutând Europa să rămână puternică în fața incertitudinilor din ce în ce mai mari care se conturează pe termen scurt.

¹ Proiectul de raport comun al Comisiei și al Consiliului privind ocuparea forței de muncă, adoptat împreună cu Analiza anuală a creșterii durabile [COM (2019) 653], prezintă o descriere detaliată a evoluțiilor de pe piața forței de muncă și în materie de politici sociale, inclusiv prin intermediul tabloului de bord social.

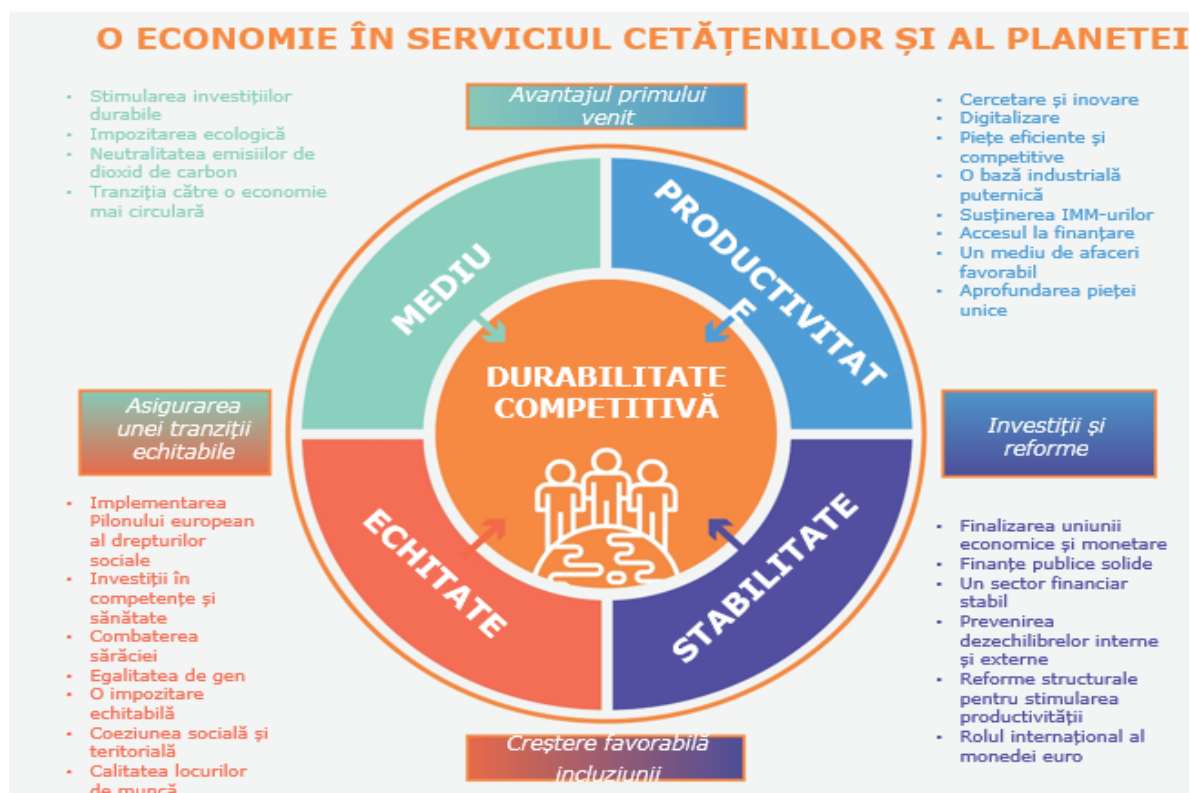
² Raportul din 2018 privind îmbătrânirea populației https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip079_en.pdf

2. Un nou model de abordare a principalelor provocări corelate

Durabilitatea competitivă a constituit dintotdeauna un element central al economiei sociale de piață a Europei și ar trebui să rămână principiul său director, în viitor. Evoluând în direcția unui model economic durabil, grație unor tehnologii digitale și curate, Europa poate deveni un precursor al mutațiilor transformatoare. Poziția de lider în domeniul protecției mediului și o bază industrială solidă și inovatoare trebuie considerate drept fețe ale aceleiași monede, care conferă Uniunii avantajul competitiv al primului venit. O economie stabilă, care să permită focalizarea politicilor pe un orizont de timp îndelungat, și asigurarea unei tranziții echitabile pentru persoanele cele mai afectate de transformări, sunt condiții prealabile pentru succesul transformărilor și ar trebui să completeze cadrul nostru.

Durabilitatea mediului, creșterea productivității, echitatea și stabilitatea macroeconomică vor fi cele patru dimensiuni ale politicii noastre economice din anii următori. Aceste dimensiuni, care sunt strâns corelate și se consolidează reciproc, ar trebui să ghideze reformele structurale, investițiile și politicile fiscal-bugetare responsabile din toate statele membre.

Aceste patru dimensiuni-cheie vor fi esențiale pentru punerea în practică a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD). Integrarea ODD în cadrul semestrului european, punându-se accentul îndeosebi pe aspectele legate de economie și de ocuparea forței de muncă, oferă o ocazie unică de a axa politica economică pe oameni, pe sănătatea lor și pe planetă. În contextul geopolitic actual, plasarea ODD în centrul procesului de elaborare a politicilor și al acțiunii Uniunii transmite deopotrivă un mesaj puternic cu privire la angajamentul Europei în favoarea durabilității.

Succesul depinde de echilibrarea costurilor și a beneficiilor pe termen scurt și lung. Beneficiile ar trebui să fie partajate, iar costurile nu trebuie să fie suportate de persoanele cele mai vulnerabile. Atât schimbările climatice, cât și politicile de însoțire necesare pentru a face față provocărilor pe care le presupun aceste schimbări au importante consecințe distributive, în special pe termen scurt. Atunci când elaborăm politici și adresăm recomandări în vederea reformelor structurale, trebuie să ne asigurăm că se pun în aplicare măsuri de sprijin destinate persoanelor celor mai afectate de aceste schimbări societale. Pe de altă parte, tranziția ecologică va crea noi locuri de muncă și va spori nivelul de bunăstare, oferind, de exemplu, condiții de lucru și de trai mai sănătoase. Soluții de compromis pe termen scurt pot fi găsite și în alte domenii de politică. De exemplu, în ceea ce privește generarea unei creșteri mai favorabile incluziunii, este posibil ca integrarea pe piața muncii a unui număr mai mare de lucrători cu un nivel mai scăzut de calificare să conducă la scăderea productivității medii pe termen scurt. Această scădere este însă compensată de avantajul pe care îl oferă pe termen lung integrarea pe piața forței de muncă, ceea ce contribuie, în timp, la o societate mai echilibrată și mai prosperă. Pentru a se asigura un nivel maxim de sinergii între diferitele obiective de politică prezentate, vor fi necesare importante investiții publice și private, de exemplu în educație, recalificare și inovare.

3. Durabilitatea mediului

Abordarea provocărilor legate de climă și mediu este responsabilitatea definitorie a generației noastre. Acest lucru va rămâne valabil în anii următori. Tranziția către neutralitatea climatică necesită o transformare profundă a economiei în decursul unei singure generații. Aceste modificări nu vizează numai sectoarele energiei, construcțiilor și transporturilor, ci și pe cele ale industriei, agriculturii și serviciilor. În același timp, aceste schimbări oferă o ocazie unică de a moderniza capitalul productiv al economiei europene, în curs de îmbătrânire, și de a relansa competitivitatea într-un mod durabil, plasând cetățenii în centrul tranziției.

Punând mai mult accentul pe politicile climatice și de mediu, semestrul european este consolidat, acesta fiind un instrument cuprinzător de politică economică și de politică de ocupare a forței de muncă. Oportunitățile de creștere care decurg din axarea în mod mai ferm asupra durabilității mediului sunt un element central al agendei economice a Europei. Semestrul european poate furniza statelor membre orientări specifice cu privire la domeniile în care necesitatea reformelor structurale și a investițiilor în direcția unui model economic mai durabil și mai competitiv este stringentă. De asemenea, semestrul poate ajuta statele membre să identifice și să pună în practică principalele soluții de compromis, de exemplu prin abordarea efectelor sociale ale creșterii prețurilor la energie, aplicând politici sociale și fiscal-bugetare adecvate. Europa trebuie să acționeze cu hotărâre în domenii precum economia circulară, energia din surse regenerabile, clădirile eficiente din punct de vedere energetic și transporturile cu emisii scăzute. Industria UE este deja una dintre cele mai eficiente din lume în ceea ce privește consumul de energie. Europa trebuie să valorifice acest avantaj și să ofere întreprinderilor și investitorilor stimulente suplimentare, astfel încât statele membre să poată atinge obiective ambițioase în domeniul climei. Reformele trebuie să cuprindă măsuri de

sprijin pentru persoanele, sectoarele și regiunile cele mai afectate de transformări. Focalizarea mai accentuată a politicii de coeziune asupra investițiilor digitale și ecologice va contribui la această strategie.

Europa trebuie să investească sume record în cercetarea și inovarea de vârf, utilizând la maximum flexibilitatea oferită de următorul buget al UE pentru a se axa pe domeniile cu potențialul cel mai ridicat. Investițiile ar trebui să fie direcționate către active curate, care sunt cele mai productive în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice, și către eforturile de inovare disruptivă, atât la nivelul UE, cât și la cel național. Atingerea obiectivelor fixate în prezent pentru 2030 în materie de climă și energie va necesita, în fiecare an din perioada 2021-2030, investiții suplimentare în valoare de 260 de miliarde EUR în sistemul energetic. Cel mai mare efort investițional va trebui să fie depus pentru a îmbunătăți eficiența energetică în sectorul rezidențial și în cel terțiar. În plus, sunt necesare investiții semnificative în infrastructura de producere de energie electrică și în infrastructura de rețea. Introducerea rapidă a infrastructurii pentru combustibili alternativi în următorii doi ani va fi esențială pentru a permite industriei autovehiculelor să atingă obiectivele de reducere a emisiilor pentru autoturismele noi.

În acest context, trebuie să se aducă modificări sistemelor fiscale și de subvenții, astfel încât să se garanteze că stimulentele sunt favorabile climei și ecologice, și să se obțină finanțarea necesară pentru investiții. Numai finanțarea publică nu va fi însă suficientă. Va trebui să mobilizăm investiții private prin plasarea finanțării verzi și durabile în centrul lanțului de investiții și al sistemului financiar al Europei.

Prin intermediul Planului de investiții pentru o Europă durabilă, Uniunea Europeană poate juca un rol catalizator pentru investițiile verzi, atât publice, cât și private. Acest plan va combina finanțarea dedicată sprijinirii investițiilor durabile cu propuneri de îmbunătățire a cadrului de reglementare, mobilizând investiții durabile în întreaga UE. Acest obiectiv va fi realizat prin alocarea unei proporții mai mari decât niciodată din cheltuielile UE acțiunilor din domeniul climei, prin atragerea de finanțări private cu ajutorul garanțiilor, prin crearea unui cadru favorabil și prin sprijinirea promotorilor de proiecte atunci când structurează proiecte ecologice care sunt eligibile pentru finanțare. Programul InvestEU va avea o contribuție importantă în acest sens. În plus, Grupul Băncii Europene de Investiții (BEI) va deveni banca europeană pentru climă, dublându-și obiectivul privind clima, pentru a ajunge la 50%. În cadrul viitorului mecanism pentru o tranziție echitabilă, Comisia colaborează, de asemenea, cu Grupul BEI în vederea mobilizării unor investiții importante pentru regiunile care vor avea nevoie în mod special de sprijin în cursul tranziției climatice și de mediu în perioada următorului CFM.

Creșterea veniturilor generate de sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) asigură o sursă suplimentară de finanțare a acțiunilor din domeniul climei și a modernizării economiei. În 2018, veniturile obținute din licitarea certificatelor în cadrul ETS au fost de aproximativ 14 miliarde EUR. Pentru 2019, se estimează că veniturile obținute din licitarea certificatelor în cadrul EU ETS vor fi chiar mai mari, iar în anii următori veniturile anuale vor rămâne considerabile. Aceste fonduri ar trebui să fie utilizate pentru a sprijini realizarea obiectivelor în materie de climă și de energie pentru 2030 și pentru realizarea de investiții în tranziția către neutralitatea climatică.

4. Creșterea productivității

În contextul îmbătrânirii populației și al constrângerilor din ce în ce mai stricte legate de resurse, viitoarea creștere a veniturilor și a ocupării forței de muncă în Europa va depinde, în esență, de creșterea productivității și a inovării. Creșterea productivității în UE se află în continuare cu mult sub nivelul altor actori de nivel mondial. În acest domeniu, statele membre au încetat să se apropie de nivelurile din Statele Unite în anii 1980. Această tendință reflectă, de asemenea, situația întreprinderilor europene la nivel mondial. În prezent, numai 23 dintre cele mai mari 100 de societăți cotate la bursă sunt europene. Numărul acestora era de 40 în urmă cu zece ani. În același timp, disparitățile dintre regiunile din UE s-au accentuat, productivitatea primelor 10 % fiind de șase ori mai mare decât cea a celor 10% dintre regiuni aflate pe ultimele locuri ale clasamentului. Instituirea de consilii naționale pentru productivitate ar putea fi benefică pentru dezbaterea națională cu privire la modalitățile de stimulare a productivității, prin furnizarea de analize independente de înaltă calitate și prin consolidarea asumării la nivel național a reformelor structurale.

Sporirea productivității necesită o strategie de cercetare și inovare sistematică și orientată spre viitor. În majoritatea statelor membre s-a mărit decalajul de productivitate dintre întreprinderile cu cele mai bune rezultate și cele rămase în urmă. Reformele structurale care urmăresc să încurajeze difuzarea inovării și îmbunătățirea accesului la finanțare ar putea permite unui număr mult mai mare de întreprinderi să beneficieze de pe urma inovațiilor, stimulând astfel creșterea productivității. Ar trebui să fie sprijinite investițiile publice și private în tehnologii inovatoare, inclusiv în tehnologiile digitale avansate, pentru a încuraja crearea de noi bunuri, servicii și modele de afaceri. Este nevoie de mai mulți inovatori tineri și agili care să dezvolte tehnologii revoluționare, la fel cum au făcut, cu numai un deceniu în urmă, giganții actuali din domeniul tehnologiei.

Tehnologiile digitale, precum inteligența artificială sau internetul obiectelor, și accesul la date sunt esențiale pentru o economie mai productivă și mai verde. Aceste tehnologii schimbă modul în care comunicăm, trăim și muncim. Dinamica în plină evoluție determinată de transformarea digitală necesită un grad superior de ambiție, din partea UE și a statelor membre, în ceea ce privește creșterea investițiilor, reglementarea propice inovării, eficacitatea reformelor și o abordare centrată pe factorul uman și bazată pe valorile europene. Europa are nevoie de o bază industrială solidă, întemeiată pe o strategie comună și pe resurse puse în comun în sectoarele-cheie, dacă dorește să dispună de capacitatea de a produce în interiorul Uniunii tehnologiile de care are nevoie pentru a rămâne în prima linie a concurenței mondiale. De asemenea, Europa trebuie să își mențină suveranitatea tehnologică investind în tehnologii inovatoare, precum tehnologia blockchain, în calculul de înaltă performanță, în informatica cuantică și în algoritmi și instrumente care să permită schimbul de date și utilizarea datelor. Datele și inteligența artificială sunt vectori majori ai inovării, care ne pot ajuta să găsim soluții la provocările societale, de la sănătate la agricultură și producția alimentară și de la securitate la producerea de bunuri.

Într-o perioadă de tensiuni crescânde la nivel mondial, piața unică a UE oferă statelor membre multiple posibilități de extindere a schimburilor comerciale, de creare de locuri de muncă și de stimulare a creșterii economice. Piața unică este o sursă majoră de reziliență pentru economia UE. Concurenții Europei sunt economii de dimensiuni continentale, drept pentru care UE are nevoie de o veritabilă piață unică, de dimensiune continentală. Avantajele

sunt clare: difuzarea progreselor tehnologice este mai rapidă pe o piață unificată. Piețele funcționale de produse și servicii reprezintă un factor esențial de creștere a productivității, deoarece permit o alocare mai eficientă a resurselor. Cu toate acestea, progresele înregistrate în ceea ce privește integrarea pieței sunt inegale și avem nevoie de un nou impuls, nu în ultimul rând pentru piața unică digitală, pentru rețelele europene și pentru uniunea piețelor de capital.

Element central al pieței unice, standardizarea joacă un rol esențial în promovarea agendei de dezvoltare durabilă a UE. Standardele sunt esențiale pentru orientarea întreprinderilor către obiectivele de dezvoltare durabilă, întrucât acționează ca punți de legătură între dispozițiile juridice și practica tehnică efectivă. De asemenea, standardele contribuie la competitivitate prin reducerea costurilor de producție și creșterea dimensiunilor pieței. Din aceste motive, standardizarea poate contribui la dezvoltarea de produse și de procese de producție inovatoare care, pe baza progreselor tehnologice recente, contribuie la eficiența energetică, la intensificarea reciclării și la o producție durabilă. Exemplele cele mai evidente ale rolului standardelor în promovarea agendei de dezvoltare durabilă sunt „proiectarea ecologică” și cadrul de politică privind etichetarea energetică³. În cele din urmă, standardele contribuie, de asemenea, la o concurență mondială echitabilă.

Caseta 1: Contribuția pieței unice și Raportul privind performanțele pieței unice⁴

Piața unică reprezintă un atu major al Uniunii. Integrarea fără precedent din ultimii 25 de ani a permis crearea de legături economice și sociale mai strânse între cetățenii și întreprinderile din diferitele state membre. Piața unică dispune de potențialul de a oferi mai multe beneficii cetățenilor și întreprinderilor.

Piața unică trebuie să fie finalizată și pusă în aplicare în domeniile în care rezultatele eforturilor depuse anterior nu sunt la înălțimea așteptărilor și trebuie să fie actualizată în permanență pentru a face față noilor provocări. Acest lucru este valabil și pentru actele juridice adoptate recent care influențează latura **digitală** a economiei. Criza financiară a evidențiat importanța stabilității și a integrării **piețelor financiare și de capital**, în care fragmentarea reprezintă în continuare un handicap pentru creșterea întreprinderilor și pentru investiții. **Energia** a devenit un factor fundamental de integrare pentru Uniune, însă piețele energiei sunt încă, în mare măsură, fragmentate la nivel național. Obiectivele de mediu, climatice și cele din domeniul infrastructurilor sunt, la rândul lor, esențiale pentru a garanta că funcționarea pieței unice răspunde așteptărilor sociale. În prezent, piața unică traversează transformări profunde menite să permită întreprinderilor și populației europene să profite din plin de posibilitățile oferite de noile tehnologii, cum ar fi digitalizarea.

Piața unică este esențială pentru semestrul european și viceversa. Multe dintre barierele structurale care împiedică concretizarea deplină a beneficiilor pieței unice se explică, de fapt, prin reglementările sau practicile administrative de la nivel național, regional sau local, care

³ Din 2009 până în prezent, proiectarea ecologică face posibilă realizarea unor economii de energie substanțiale, evitând astfel emisiile de CO₂ aferente care ar fi fost generate în lipsa acestor economii, și permițând, din ce în ce mai mult, realizarea unor câștiguri considerabile în materie de eficiență.

⁴ Raportul privind performanțele pieței unice, SWD (2019) 443.

înrautătesc mediul de afaceri și descurajează întreprinderile să-și desfășoare activitatea în alte state membre. Lipsa de capacitate administrativă sau de personal calificat din punct de vedere profesional afectează performanțele piețelor de achiziții publice din anumite state membre.

Aceste constatări sunt incluse în **Raportul privind performanțele pieței unice**, care este o noutate în ciclul semestrului european din 2020 și care se publică împreună cu prezenta strategie anuală privind creșterea durabilă.

Raportul are drept obiectiv **evaluarea performanțelor economiei reale pe piața unică**. Dacă, în trecut, eforturile de monitorizare s-au axat în principal pe mediul juridic al pieței unice, în scopul de a asigura respectarea în mod corespunzător a acestuia, raportul se concentrează în primul rând **pe rezultatele și realizările pieței unice**.

Raportul ia în considerare, în primul rând, **obstacolele care împiedică realizarea avantajelor pieței unice pentru cetățeni și întreprinderi**. În al doilea rând, evaluează **realizările pieței unice**: mai multe opțiuni oferite consumatorilor și întreprinderilor, prețuri mai mici și standarde ridicate în materie de siguranță a consumatorilor și de protecție a mediului. În ultimul rând, raportul examinează o gamă largă de activități relevante pentru buna funcționare a pieței unice, **inclusiv performanța de mediu și digitalizarea acesteia**. În acest context, Raportul privind performanțele pieței unice urmărește să evidențieze importanța reformelor structurale realizate la nivelul statelor membre pentru asigurarea unor bune performanțe ale pieței unice.

Acordarea unei atenții sporite aspectelor legate de piața unică va sprijini, de asemenea, integrarea. De efectele benefice ale reformelor structurale pe o piață strâns integrată vor profita consumatorii din țara în care au loc aceste reforme, dar efectele respective se vor răsfrânge și asupra consumatorilor din alte state membre.

Sectorul financiar din Europa trebuie să susțină mai bine inovarea și investițiile în economie. Europa trebuie să își dezvolte în continuare piețele financiare, astfel încât toate întreprinderile viabile, inclusiv întreprinderile inovatoare ale viitorului, să poată obține finanțările necesare pentru a investi în crearea de locuri de muncă și în creștere. Măsurile suplimentare adoptate în vederea finalizării uniunii piețelor de capital vor asigura accesul societăților la finanțarea de care au nevoie pentru a crește, a inova și a se extinde. Întreprinderile, în special IMM-urile, trebuie să beneficieze pe deplin de pe urma integrării în lanțurile valorice transfrontaliere și de fuziunea continuă a industriei și a serviciilor care caracterizează era digitală. Bugetul UE va contribui, de asemenea, la acest obiectiv prin deblocarea investițiilor private în aceste sectoare.

Creșterea productivității și a inovării nu poate fi realizată fără investiții de anvergură în educație și în dezvoltarea competențelor. Este esențial ca lucrătorii adulți, în special cei 60 milioane de adulți cu un nivel scăzut de calificare, să beneficieze de ajutor pentru a-și dezvolta seturi de competențe mai largi, la un nivel mai înalt. În mod similar, sunt necesare reforme în domeniul educației și al formării inițiale pentru a se inversa tendința de creștere a ponderii elevilor cu rezultate slabe, care este, în prezent, de peste 20 % în ceea ce privește rezultatele la citire, matematică și științe. Trebuie abordate lacunele în materie de competențe digitale. Strategiile cuprinzătoare în materie de competențe ar trebui să se axeze pe nevoile individuale de perfecționare și de recalificare profesională, care reprezintă o responsabilitate

comună a cetățenilor, a întreprinderilor și a guvernelor, ținând seama de nevoile persoanelor celor mai vulnerabile.

Creșterea și productivitatea trebuie să fie sprijinite de piețe competitive și eficiente și de reforme structurale care să elimine blocajele din mediul de afaceri. Buna guvernare, instituții eficiente, un sistem judiciar independent și eficient, o administrație publică de calitate, cadre solide de combatere a corupției, o desfășurare eficientă a achizițiilor publice, cadre eficiente în materie de insolvență și sisteme fiscale eficiente reprezintă factori determinanți pentru mediul de afaceri al unui stat membru. Toate aceste aspecte, inclusiv cele legate de statul de drept, pot avea un impact asupra deciziilor de investiții și, drept urmare, sunt importante pentru creșterea productivității și a competitivității. Acest lucru este valabil cu atât mai mult într-un mediu globalizat și digitalizat, cu o mobilitate ridicată a capitalurilor. Informațiile referitoare la performanțele instituționale și administrative ale statelor membre, colectate din alte procese de guvernare existente, vor fi integrate în semestrul european și vor contribui la evaluarea macroeconomică.

5. Echitate

Pentru a-și consolida performanțele economice și sociale, UE trebuie să pună pe deplin în practică principiile Pilonului european al drepturilor sociale. Deși redresarea economică a contribuit la îmbunătățirea rezultatelor în domeniul ocupării forței de muncă și în cel social în întreaga Europă, este necesar să se întreprindă acțiuni pentru a se garanta exercitarea drepturilor sociale și pentru a contracara riscurile generate de agravarea disparităților sociale.

În Europa, fiecare lucrător merită condiții de muncă echitabile. În majoritatea țărilor UE, sărăcia persoanelor încadrate în muncă continuă să înregistreze niveluri superioare celor din perioada anterioară crizei, în condițiile în care, în Europa, aproape un lucrător din zece este expus riscului de sărăcie. Deși este în scădere, proporția angajărilor cu fracțiune de normă involuntară rămâne ridicată în mai multe state membre, iar răspândirea formelor atipice de muncă determină segmentarea pieței forței de muncă. Din această perspectivă, garantarea, pentru fiecare lucrător, a posibilității de a câștiga un salariu echitabil, promovarea trecerii la contracte cu normă întreagă și cu durată nedeterminată, precum și investițiile în lucrători și în competențele acestora constituie obiective de politică importante. În țările în care dialogul social este insuficient, ar trebui să se promoveze o implicare mai puternică a partenerilor sociali și să se sprijine mai mult consolidarea capacităților acestora. Pentru a garanta faptul că lucrătorii vor continua să primească sprijin și în cazul unui șoc economic puternic, acțiunile la nivel național ar putea fi completate de un Sistem european de reasigurare pentru indemnizațiile de șomaj (*European Unemployment Benefit Reinsurance Scheme - SURE*). În plus, UE ar trebui să își intensifice eforturile de combatere a tuturor formelor de ocupare neregulamentară a forței de muncă ce contribuie la dumpingul social și la exploatarea lucrătorilor.

Femeile sunt în continuare dezavantajate pe piața forței de muncă. Deși femeile obțin, în general, rezultate școlare mai bune, decalajul dintre ele și bărbați în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă și remunerația s-a menținut, în linii mari, în ultimii ani. Eliminarea acestui decalaj ar avea un impact pozitiv asupra economiei și a societății. Pentru mărirea ratei

de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor și pentru combaterea sărăciei în rândul copiilor este esențial să se promoveze politici eficace de stabilire a unui echilibru între viața profesională și cea privată, să se asigure accesul la servicii de calitate pentru îngrijirea copiilor și să se combată factorii fiscali și cei legați de prestațiile sociale care descurajează femeile să se încadreze în muncă.

Promovarea echității necesită investiții în competențe, sisteme de protecție socială adecvate și durabile și combaterea excluziunii. Este esențial să se amelioreze caracterul incluziv și calitatea sistemelor de educație și formare pentru a promova incluziunea tuturor persoanelor în societățile de mâine. Ar trebui să se diminueze rata de părăsire timpurie a școlii și să se amelioreze calitatea și atractivitatea educației și a formării profesionale. Cu toate acestea, investițiile în competențe nu sunt nici pe departe suficiente. Sistemele de protecție socială trebuie să fie adaptate astfel încât să-i protejeze pe toți cei care au nevoie de ajutor, indiferent de situația lor profesională. De asemenea, Europa trebuie să abordeze într-un mod mai eficient inegalitățile care afectează categoriile expuse riscului de excludere, printre care persoanele cu handicap, românii și migranții, astfel încât aceste persoane să-și poată valorifica pe deplin potențialul de a contribui la economie, la sistemele de protecție socială și la societate. Drept consecință a îmbătrânirii populației, investițiile în domeniul asistenței medicale și al îngrijirii pe termen lung sunt din ce în ce mai importante, trebuind să asigure totodată sustenabilitatea sistemului de protecție socială pentru a garanta echitatea între generații.

Coeziunea dintre statele membre și coeziunea din interiorul acestora este din ce în ce mai mult pusă la încercare. În perioada ulterioară crizei economice și financiare, în statele membre au crescut inegalitățile în materie de venituri și de acces la serviciile de bază. În Europa, disparitățile regionale continuă să reprezinte o provocare, deoarece au efecte negative asupra creșterii economice. Deși, începând din 2010, regiunile cele mai sărace au devenit mai prospere, decalajul economic dintre acestea și regiunile mai bogate s-a adâncit, inclusiv ca urmare a scăderii accentuate a investițiilor. În unele cazuri, dacă nu se iau măsuri adecvate de stimulare a competitivității regionale, schimbările tehnologice și tranziția energetică ar putea agrava și mai mult acest decalaj.

UE trebuie să rămână un motor al coeziunii. Pentru a elimina decalajele regionale și sociale, trebuie să se creeze oportunități pentru cei care nu beneficiază în mod direct de deschiderea pieței și de schimbările tehnologice. Astfel de oportunități pot include actualizarea competențelor prin îmbunătățirea educației și a formării și asigurarea unei convergențe regionale adecvate cu privire la aspecte precum accesul la asistență medicală și la o educație de calitate. Statele membre trebuie să continue reformele desfășurate în acest scop, utilizând pe deplin instrumentele puse la dispoziție de bugetul UE. Conectivitatea regiunilor și accesul la mobilitate sunt esențiale atât pentru coeziune, cât și pentru productivitate, și trebuie să fie sprijinite prin investiții adecvate.

Atunci când se elaborează și se pun în aplicare politicile privind clima și mediul, punctul de plecare nu este același pentru toate statele membre, toate regiunile și toate orașele. Din acest motiv, politicile privind clima trebuie să facă parte în continuare dintr-o abordare axată pe coeziune, pentru a evita subminarea convergenței. Deși trecerea la un model economic durabil ar putea stimula creșterea economică și ocuparea forței de muncă în întreaga UE pe termen mediu, sunt necesare măsuri de politică pentru a atenua impactul negativ pe

termen scurt asupra anumitor sectoare și regiuni. Unele sectoare vor trebui să se transforme, în timp ce numeroase alte sectoare vor trebui să ia măsuri pentru a rămâne competitive. Există probabilitatea ca impactul acestor schimbări să nu fie resimțit în egală măsură peste tot în Europa. Crearea unui nou mecanism pentru o tranziție echitabilă va oferi un sprijin adaptat persoanelor și regiunilor celor mai afectate, astfel încât nimeni să nu fie exclus. Acest mecanism va pune accentul îndeosebi pe reconversia regiunilor celor mai afectate de tranziția care vizează renunțarea la combustibilii fosili.

Evaziunea fiscală, evitarea obligațiilor fiscale și o uniformizare la un nivel inferior în materie de impozitare subminează capacitatea țărilor de a stabili politici fiscale care să răspundă nevoilor economiilor și cetățenilor lor. Sistemele fiscale și de prestații sociale ale statelor membre ar trebui să fie optimizate pentru a consolida stimulentele pentru participarea pe piața forței de muncă, pentru a crește echitatea și transparența și pentru a asigura sustenabilitatea financiară și caracterul adecvat al sistemelor de protecție socială într-un mediu profesional în schimbare. De asemenea, sistemele fiscale ar trebui să asigure venituri suficiente pentru investițiile publice, educație, asistență medicală și protecție socială, să garanteze o repartizare echitabilă a sarcinii și să evite denaturarea concurenței între întreprinderi. În acest sens, este esențial să se combată practicile de planificare fiscală agresivă și să se aplice o impozitare echitabilă a întreprinderilor globalizate. Este nevoie urgentă de reformarea sistemelor de impozitare a societăților din UE. Acestea nu sunt adecvate realităților economiei moderne globalizate și nu reflectă noile modele de afaceri din lumea digitală. În situațiile în care se generează profituri, impozitele și taxele aferente trebuie să contribuie la finanțarea sistemelor noastre de securitate socială, de învățământ și de sănătate, precum și a infrastructurilor noastre.

6. Stabilitate macroeconomică

Uniunea Europeană trebuie să sporească și mai mult stabilitatea economiei sale, abordând punctele slabe subzistente la nivel național și la nivelul UE. Aceasta este o condiție prealabilă pentru a asigura reziliența la șocurile viitoare și pentru a facilita transformarea. Realizarea acestui obiectiv presupune elaborarea unor politici economice, fiscale și financiare responsabile la nivel național pe termen scurt și o planificare adecvată a politicilor pe termen lung. Aceasta înseamnă, de asemenea, că trebuie să se ia măsuri la nivelul UE pentru a se finaliza reformele-cheie având drept scop consolidarea zonei euro.

Coordonarea politicilor fiscal-bugetare naționale, cu respectarea deplină a Pactului de stabilitate și de creștere, este necesară pentru a sprijini buna funcționare a uniunii economice și monetare. Pentru a garanta că politica fiscală își poate îndeplini toate funcțiile, sunt necesare politici fiscal-bugetare responsabile și reactive, care să conducă la finanțe publice solide și sustenabile. Pentru 2020 și 2021 se preconizează că zona euro va avea o orientare bugetară neutră per ansamblu, care va deveni ușor expansionistă. În același timp, politicile fiscal-bugetare naționale sunt în continuare insuficient diferențiate, având în vedere marja de manevră bugetară disponibilă în statele membre. Urmărirea unor politici fiscal-bugetare prudente de către statele membre cu niveluri ridicate ale datoriei publice ar înscris datoria publică a acestora pe o traiectorie descendentă, ar reduce vulnerabilitatea la șocuri și ar permite funcționarea deplină a stabilizatorilor automați în cazul unei încetiniri a creșterii

economice. Pe de altă parte, stimularea mai puternică a investițiilor și a altor cheltuieli productive în statele membre cu o situație bugetară favorabilă ar sprijini creșterea pe termen scurt și mediu, contribuind totodată la reechilibrarea economiei zonei euro. În cazul unei înrăutățiri a perspectivelor economice, un răspuns eficace ar necesita o orientare fiscală încurajatoare la nivel agregat, în paralel cu politici care să respecte pe deplin Pactul de stabilitate și de creștere, ținând seama de circumstanțele specifice fiecărei țări și evitând, pe cât posibil, prociclicitatea.

Pentru a asigura stabilitatea, trebuie abordate sursele potențiale de dezechilibre interne și externe, protejând în același timp investițiile în sustenabilitatea și productivitatea viitoare. Atât dezechilibrele interne, cât și cele externe trebuie să fie ținute sub control printr-o monitorizare corespunzătoare și prin reforme structurale adecvate. Având în vedere mediul caracterizat prin rate scăzute ale dobânzilor, statele membre în care este necesar să se reducă gradul de îndatorare ar trebui să realizeze procese rapide de reducere a datoriei, fără a pune în pericol investițiile. Actualele niveluri ridicate ale datoriei publice reprezintă o sursă de vulnerabilitate în unele state membre și o constrângere pentru guverne atunci când trebuie să asigure, dacă este necesar, stabilizarea macroeconomică. De asemenea, va fi necesar să se reducă datoria și pentru a oferi statelor membre o marjă de manevră fiscal-bugetară care să le permită să facă față provocărilor viitoare și să elibereze fonduri pentru investiții. Acest lucru este valabil în special având în vedere situația dificilă a bilanțurilor băncilor și gradul de îndatorare a sectorului privat. Este important să se continue măsurile corective ce vizează dezechilibrele importante la nivel de stocuri externe și să se reducă în continuare datoria întreprinderilor și a gospodăriilor, astfel încât să existe mai puține vulnerabilități.

Este important să se amelioreze calitatea finanțelor publice pentru a stimula creșterea potențială și pentru a sprijini transformarea economică legată de provocările climatice și digitale. Ar trebui să se depună eforturi atât în ceea ce privește veniturile, cât și în ceea ce privește cheltuielile, efectuându-se cu regularitate analize periodice ale cheltuielilor, acordându-se prioritate cheltuielilor care favorizează creșterea pe termen lung și apelându-se la instrumente de înverzire a bugetului. În ceea ce privește cheltuielile, analizele acestora ar trebui să se efectueze cu regularitate și ar trebui să se acorde prioritate cheltuielilor care încurajează creșterea pe termen lung, în special pentru educație, ocuparea forței de muncă și investiții. În ceea ce privește veniturile, impozitele ar trebui să sprijine tranziția către o economie verde, să devină mai echitabile și să vizeze surse care au efecte mai puțin nocive asupra creșterii economice.

Sectorul financiar trebuie consolidat în continuare prin finalizarea uniunii bancare și a uniunii piețelor de capital. Această consolidare ar trebui realizată, printre altele, prin instituirea unui sistem european de asigurare a depozitelor, prin reducerea creditelor neperformante, prin abordarea legăturii dintre bănci și entitățile suverane, prin îmbunătățirea legislației privind insolvența bancară și prin adoptarea de măsuri care să consolideze în continuare integrarea financiară. În același timp, trebuie să se monitorizeze îndeaproape majorarea costurilor unitare ale muncii sau creșterea bruscă a prețurilor locuințelor într-o serie de țări și să se adapteze, în paralel, cadrele macroprudențiale; de asemenea, trebuie să se ia măsuri corespunzătoare, dacă este cazul, pentru a preveni acumularea de noi dezechilibre. Sunt necesare noi acțiuni în ceea ce privește uniunea piețelor de capital, în scopul de a diversifica sursele de finanțare pentru întreprinderi și oportunitățile de investiții pentru

deponenți, sporind astfel gradul de partajare a riscurilor în sectorul privat din zona euro. De asemenea, trebuie să se consolideze reziliența sistemului financiar la amenințările cibernetice și climatice.

Europa trebuie să mobilizeze investiții bine direcționate care să sprijine trecerea la o economie neutră din punct de vedere climatic și complet digitală. Flexibilitatea pe care o oferă Pactul de stabilitate și de creștere ar trebui să fie utilizată pe deplin pentru a permite investițiile necesare, fără a renunța, în același timp, la sustenabilitatea fiscală. Aceasta ne va ajuta să imprimăm o orientare fiscală mai favorabilă creșterii în zona euro, fără a renunța însă la responsabilitatea bugetară. De asemenea, adoptarea rapidă a noului cadru financiar multianual este esențială pentru a asigura disponibilitatea rapidă a unor investiții suplimentare care să vină în sprijinul transformării digitale și climatice (a se vedea caseta 2).

Toate aspectele menționate mai sus vor fi esențiale pentru consolidarea rolului internațional al monedei euro, care constituie un factor esențial pentru creșterea influenței Europei pe piețele mondiale. Aceasta va ajuta întreprinderile, consumatorii și guvernele europene să reziste la evoluțiile externe defavorabile și va afirma rolul economiei zonei euro pe scena mondială. Necesitatea de a acționa a devenit încă și mai stringentă în contextul actual, în care rivalitățile și amenințările globale la adresa sistemului multilateral conduc la apariția unor noi conflicte economice sub forma conflictelor comerciale și monetare, care riscă să submineze multe dintre beneficiile globalizării.

Caseta 2: Contribuția bugetului UE – necesitatea adoptării rapide a noului cadru financiar multianual

Bugetul Uniunii Europene este esențial pentru materializarea ambițiilor noastre politice

Bazat pe mecanisme existente sau noi, **Planul de investiții pentru o Europă durabilă** va asigura investițiile necesare pentru realizarea obiectivelor Pactului ecologic european. **Mecanismul pentru o tranziție echitabilă** va sprijini regiunile cele mai afectate și va oferi asigurarea că nimeni nu este exclus.

Se preconizează că, până în 2027, Programul InvestEU va mobiliza investiții suplimentare în valoare de peste 650 de miliarde EUR, prin utilizarea unei garanții a UE. Acesta este un instrument-cheie pentru atragerea de resurse financiare private în vederea promovării obiectivelor UE.

Fondurile politicii de coeziune (Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european plus, Fondul de coeziune) au un rol esențial în sprijinirea coeziunii sociale și teritoriale în statele membre și în regiunile și zonele rurale, ajutându-le să țină pasul cu transformările digitale și ecologice ale lumii în care trăim. Propunerea Comisiei privind următorul cadru financiar multianual a stabilit alocarea globală pentru politica de coeziune, pentru perioada 2021-2027, la 374 de miliarde EUR în prețuri curente.

Programul de sprijin pentru reforme va extinde instrumentele disponibile la nivelul UE pentru a contribui la punerea în aplicare a reformelor structurale în toate statele membre, furnizând atât sprijin tehnic, cât și sprijin financiar. În acest cadru, se preconizează că instrumentul bugetar de convergență și competitivitate va furniza sprijin pentru reforme și investiții în statele membre din zona euro.

Bugetul UE va investi sume record în cercetarea și inovarea de vârf, utilizând la maximum flexibilitatea oferită de următorul buget al UE pentru a ne axa pe domeniile cu potențialul cel mai ridicat. Programul Orizont Europa va asigura 98 de miliarde EUR pentru investițiile în inovare în UE.

Bugetul UE va acționa ca un catalizator pentru multiplicarea investițiilor private și publice sustenabile și pentru canalizarea sprijinului UE în vederea tranziției către o energie curată acolo unde este cea mai mare nevoie. În cadrul actualului buget pe termen lung pentru perioada 2014-2020, UE a sporit deja ponderea climei și a mediului în programele sale de cheltuieli. Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea au fost integrate și asimilate în toate domeniile majore de cheltuieli ale UE. În propunerea sa de buget al UE, în care se prevăd 1 000 de miliarde EUR pentru perioada 2021-2027 ⁽⁵⁾, Comisia Europeană și-a stabilit obiective mai ambițioase, propunându-și să afecteze cel puțin 25 % din cheltuieli pentru activități legate de climă, ceea ce reprezintă 320 de miliarde EUR. În cadrul viitoarei politici agricole comune (PAC), o nouă arhitectură verde va sprijini într-o măsură mai mare protecția mediului și a climei, acțiunile din cadrul PAC urmând să contribuie în proporție de 40 % din pachetul financiar total al PAC la îndeplinirea obiectivelor climatice.

7. Reorientarea semestrului european

Noua strategie de creștere, care pune accentul pe durabilitatea competitivă, ne va ajuta să atingem obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD). Provocările economice, sociale și de mediu sunt relevante la nivelul întregii economii. Succesul necesită eforturi considerabile în toate domeniile de politică, atât la nivelul UE, cât și la nivel național. Un factor esențial al succesului este capacitatea autorităților publice de a urma politici economice, sociale și fiscal-bugetare în vederea atingerii ODD. Contribuția diferitelor niveluri de guvernare din UE la realizarea ODD este complexă, din cauza repartizării competențelor între statele membre și instituțiile UE. Deși trebuie să răspundem cu toții provocărilor generate de transformare, punctul de plecare diferă de la țară la țară: astfel, unele state membre sunt mai expuse riscurilor economice, sociale și de mediu sau trebuie să realizeze mai multe progrese în vederea atingerii ODD. Prin urmare, statele membre au nevoie de politici diferențiate, dar strâns coordonate. În ultimul deceniu, semestrul european s-a impus ca instrumentul-cheie de coordonare a politicilor economice și de ocupare a forței de muncă de la nivel național. Prin urmare, semestrul european poate contribui la orientarea acestor politici în direcția îndeplinirii ODD, monitorizând progresele și asigurând o coordonare mai strânsă a eforturilor naționale din domeniul politicilor economice și de ocupare a forței de muncă, rămânând axat pe aspectele care au implicații la nivelul întregii economii.

Reorientarea semestrului european a început deja prin discursul economic mai amplu din prezenta strategie anuală privind creșterea durabilă. Aceasta va continua cu rapoartele de țară pentru 2020, care reprezintă analiza Comisiei privind situația socială și economică a statelor membre. Ca un prim pas, rapoartele pentru 2020 vor prezenta o analiză și o monitorizare consolidate ale ODD. Acestea vor include o nouă secțiune specială, axată pe durabilitatea mediului, care va fi adăugată pentru a completa analiza privind provocările

⁵ Propunerea Comisiei de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027, [COM(2018) 322 final].

economice și sociale. Scopul este de a sprijini acțiunile statelor membre prin identificarea sinergiilor și a soluțiilor de compromis între politicile de mediu, sociale și economice la nivel național. Analiza rapoartelor va sprijini, de asemenea, utilizarea fondurilor UE pentru realizarea de investiții durabile în Uniunea Europeană. Pe lângă această nouă secțiune, fiecare raport de țară va include, de asemenea, o nouă anexă care va prezenta rezultatele individuale ale statelor membre în ceea ce privește ODD. Această nouă anexă va monitoriza progresele fiecărei țări, pe baza setului de indicatori privind ODD la nivelul UE elaborat de Eurostat. În plus, Comisia a invitat statele membre să treacă în revistă progresele înregistrate cu privire la ODD în cadrul programelor lor naționale de reformă, ca o completare calitativă a monitorizării bazate pe indicatori realizate de Comisie în cadrul semestrului, care va reflecta aspectele relevante pentru întreaga economie ale politicilor conexe. Obiectivul nu este de a crea o sarcină administrativă suplimentară pentru administrațiile naționale, ci mai degrabă de a porni de la instrumentele naționale de monitorizare existente, cum ar fi, de exemplu, analizele naționale voluntare anuale prevăzute la nivelul ONU, pentru a furniza o îndrumare și o coordonare mai utile la nivelul UE. Pe baza rapoartelor de țară, propunerile Comisiei de recomandări specifice fiecărei țări pentru 2020, care urmează să fie adoptate în luna mai, vor evidenția contribuția reformelor naționale la realizarea de progrese în direcția ODD specifice, atunci când aceste reforme sunt esențiale pentru a asigura coordonarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă în ceea ce privește provocările economice care reprezintă o chestiune de interes comun.

Prin dezvoltarea acestei noi abordări în cadrul actualului ciclu al semestrului și în anii următori, semestrul european va sprijini în mod direct Uniunea Europeană și statele membre în ceea ce privește realizarea ODD în cadrul politicilor economice și de ocupare a forței de muncă și va urmări să ofere asigurarea că economia funcționează în serviciul tuturor și că creșterea este durabilă.

Obiectivele de dezvoltare durabilă

Sursa: Organizația Națiunilor Unite.

CONCLUZII ȘI ETAPELE URMĂTOARE

Punerea în aplicare a acestei strategii de creștere durabilă reprezintă un efort comun. În acest scop, toți actorii europeni vor trebui să-și combine acțiunile și să-și asume un angajament comun. Consiliul European este invitat să aprobe această strategie. Statele membre ar trebui să țină seama de prioritățile identificate de Comisie în politicile și strategiile lor naționale, astfel cum sunt prevăzute în programele lor de stabilitate sau de convergență și în programele lor naționale de reformă. Pe această bază, Comisia va propune recomandări specifice fiecărei țări, pe care statele membre le vor adopta, în final, în cadrul Consiliului. Prin urmare, statelor membre le revine responsabilitatea finală pentru conținutul și punerea în aplicare a acestor recomandări.

Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin instrumentele de politică și de finanțare pe care UE le pune la dispoziția lor. Comisia este pregătită să susțină statele membre în eforturile lor de reformă, furnizând tuturor statelor membre sprijin tehnic, în special prin intermediul programului de sprijin pentru reforme propus. Ca parte a acestui sprijin, se preconizează că instrumentul bugetar de convergență și competitivitate va oferi statelor membre din zona euro stimulente adaptate și sprijin pentru reforme și investiții. În cele din urmă, fondurile politicii de coeziune joacă un rol esențial în sprijinirea coeziunii sociale și teritoriale.

Guvernanța economică și responsabilitatea democratică trebuie să meargă mână în mână. Parlamentul European ar trebui să aibă un rol mai important în ceea ce privește guvernanța economică a UE. În acest scop, Comisia va purta un dialog cu Parlamentul European cu privire la modalitățile operaționale prin care acest proces ar putea fi realizat în viitor. Ca o primă etapă, membrii Comisiei responsabili cu chestiunile economice se vor prezenta în fața Parlamentului European înainte de fiecare etapă importantă a ciclului semestrului european. Asumarea acestei responsabilități democratice sporite în ceea ce privește semestrul european ar trebui să contribuie la un grad mai ridicat de însușire a procesului și, în felul acesta, la punerea în aplicare a reformelor. În sens mai larg, Comisia va continua dialogul cu statele membre și le invită să implice parlamentele naționale, partenerii sociali și toate celelalte părți interesate relevante.